

Förordning (2011:443) om Europeiska unionens punktskatteområde

1 §

[2101] Vid tillämpningen av lagen (1994:1563) om tobaksskatt ([3501] o.f.), lagen (1994:1564) om alkoholskatt ([4001] o.f.) och lagen (1994:1776) om skatt på energi ([3001] o.f.) ska Europeiska unionens punktskatteområde avse unionens territorium, som detta definieras i artikel 52 [2120] i fördraget om Europeiska unionen och artikel 355 [2120] i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

2 §

[2102] Följande territorier, som ingår i unionens tullområde, ska inte ingå i Europeiska unionens punktskatteområde:

1. Kanarieöarna,
2. de franska territorier som avses i artiklarna 349 och 355.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
3. Åland,
4. Kanalöarna. *Förordning (2014:1516)*.

Anm. Om Åland, se [2120:2].

3 §

[2103] De territorier som omfattas av tillämpningsområdet för artikel 355.3 [2120] i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska inte ingå i Europeiska unionens punktskatteområde.

4 §

[2104] Följande territorier, som inte ingår i unionens tullområde, ska inte ingå i Europeiska unionens punktskatteområde:

1. ön Helgoland,
2. territoriet Büsingen,
3. Ceuta,
4. Melilla,
5. Livigno,
6. Campione d'Italia,
7. de italienska delarna av Luganosjön.

5 §

[2105] Monaco, San Marino, Isle of Man och Förenade kungarikets suveräna basområden Akrotiri och Dhekelia ska anses ingå i Europeiska unionens punktskatteområde.

Flyttningar av punktskattepliktiga varor som utgår från eller är avsedda för

1. Monaco behandlas som flyttningar som utgår från eller är avsedda för Frankrike,
2. San Marino behandlas som flyttningar som utgår från eller är avsedda för Italien,
3. Isle of Man behandlas som flyttningar som utgår från eller är avsedda för Förenade kungariket,
4. Förenade kungarikets suveräna basområden Akrotiri och Dhekelia behandlas som flyttningar som utgår från eller är avsedda för Cypern,

5. Jungholz och Mittelberg (Kleines Walsertal) behandlas som flyttningar som utgår från eller är avsedda för Tyskland.

[2106] 1. Denna förordning träder i kraft den 1 juni 2011.

2. Genom förordningen upphävs förordningen (1994:1785) om Europeiska gemenskapens punktskatteområde.

3. Den upphävda förordningen gäller dock fortfarande för förhållanden som hänförs till tiden före ikraftträdandet.

[2120] Fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT C 326, 2012)

Utdrag ur fördraget om Europeiska unionen

Avdelning VI – Slutbestämmelser

Artikel 47

Artikel 52

1. Fördragen ska gälla för Konungariket Belgien, Republiken Bulgarien, Republiken Tjeckien, Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Estland, Irland, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Republiken Italien, Republiken Cypern, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Storhertigdömet Luxemburg, Republiken Ungern, Republiken Malta, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Republiken Polen, Republiken Portugal, Rumänien, Republiken Slovenien, Republiken Slovakien, Republiken Finland, Konungariket Sverige och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland.

2. Fördragens territoriella tillämpningsområde anges närmare i artikel 355 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Artikel 53

Utdrag ur fördraget om Europeiska unionens funktionssätt

Sjunde delen – Allmänna bestämmelser och slutbestämmelser

Artikel 335

Artikel 355 (f.d. artikel 299.2 första stycket och 299.3–299.6 FEG)

Utöver bestämmelserna i artikel 52 i fördraget om Europeiska unionen angående fördragens territoriella tillämpningsområde ska följande bestämmelser tillämpas:

1. Bestämmelserna i fördragen ska gälla för Guadeloupe, Franska Guyana, Martinique, Réunion, Saint-Barthélemy och Saint-Martin, Azorerna, Madeira och Kanarieöarna i enlighet med artikel 349.

2. De utomeuropeiska länder och territorier som anges i bilaga II ska omfattas av den särskilda associeringsordning som fastställts i fjärde delen.

Fördragen ska inte tillämpas på de utomeuropeiska länder och territorier som har särskilda förbindelser med Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland och som inte har tagits med i den nämnda bilagan.

3. Bestämmelserna i fördragen ska tillämpas på de europeiska territorier vilkas utrikes angelägenheter omhändertas av en medlemsstat.

4. Bestämmelserna i fördragen ska omfatta Åland i enlighet med bestämmelserna i protokoll nr 2 i akten om villkoren för Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges anslutning.

5. Med avvikelse från artikel 52 i fördraget om Europeiska unionen och punkterna 1–4 i den här artikeln ska följande gälla:

a) Fördragen ska inte tillämpas beträffande Färöarna.

b) Fördragen ska inte tillämpas beträffande Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands suveräna basområden Akrotiri och Dhekelia i Cypern, utom i den mån det är nödvändigt för genomförandet av arrangemangen i det protokoll om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands suveräna basområden i Cypern som bifogas akten om villkoren för Republiken Tjeckiens, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakiens anslutning till Europeiska unionen och i enlighet med bestämmelserna i det protokollet.

c) Fördragen ska tillämpas beträffande Kanalöarna och Isle of Man endast i den utsträckning det är nödvändigt för att säkerställa genomförandet av den ordning för dessa öar som anges i det fördrag om anslutning av nya medlemsstater till Europeiska ekonomiska gemenskapen och till Europeiska atomenergigemenskapen som undertecknats den 22 januari 1972.

6. Europeiska rådet får på initiativ av den berörda medlemsstaten anta ett beslut om ändring av ställningen i förhållande till unionen för ett danskt, franskt eller nederländskt land eller territorium som avses i punkterna 1 och 2. Europeiska rådet ska besluta med enhällighet efter att ha hört kommissionen.

Artikel 356

Till p. 4

[2120:1] Information från Rådet (EGT L 75/95, s. 18) om att de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen skall gälla för Åland

Eftersom Finlands regering vid ratifikationen av fördraget mellan Konungariket Belgien, Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Hellenska republiken, Konungariket Spanien, Franska republiken, Irland, Italienska republiken, Storhertigdömet Luxemburg, Konungariket Nederländerna, Portugisiska republiken, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland och [Konungariket Norge], Republiken Österrike, Republiken Finland och Konungariket Sverige om [Konungariket Norges], Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges anslutning till Europeiska unionen deponerade den förklaring som avses i artikel 277.5. d [2120] i EG-fördraget, i artikel 79 d i EKSG-fördraget och i artikel 198 e i Euratom-fördraget i de versioner som följer av artikel 28 i akten om villkoren för anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen och om anpassning av fördragen, skall dessa fördrag omfatta Åland enligt de bestämmelser som anges i protokoll 2 [2120:2] i den akten.

[2120:2] Enligt *protokoll 2 i anslutningsfördraget (1994:1501)* föreskrivs följande.

Med hänsyn till Ålands särställning enligt folkrätten skall de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen omfatta Åland med följande undantag:

Artikel 1

Bestämmelserna i Romfördraget skall inte hindra att de bestämmelser om Åland tillämpas som är i kraft den 1 januari 1994 och som gäller

– inskränkningar, på icke-diskriminerande grund, i rätten för fysiska personer som inte har hembygdsrätt på Åland samt för juridiska personer att förvärva och inneha fast egendom på Åland utan tillstånd av Ålands behöriga myndigheter,

– inskränkningar, på icke-diskriminerande grund, i etableringsrätten och i rätten att tillhandahålla tjänster för fysiska personer som inte har hembygdsrätt på Åland eller för juridiska personer utan tillstånd av de behöriga myndigheterna på Åland.

Artikel 2

a) Ålands territorium – som skall anses vara ett tredje land enligt artikel 3.1 tredje strecksatsen i rådets direktiv 77/388/EEG, i direktivets lydelse efter ändringar, och ett sådant

nationellt område som inte omfattas av de direktiv om punktskatteharmonisering som avses i artikel 2 i rådets direktiv 92/12/EEG – skall inte omfattas av EG-bestämmelser om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om omsättningsskatt, punktskatt och annan indirekt skatt. Detta undantag skall inte återverka på gemenskapens egna intäkter.

Denna punkt skall inte gälla de bestämmelser om skatt på kapital som finns i rådets direktiv 69/335/EEG, i direktivets lydelse efter ändringar.

b) Detta undantag syftar till att bevara en livskraftig åländsk ekonomi och skall inte återverka negativt på unionsintressena eller unionens gemensamma politik. Om kommissionen skulle finna att det inte är motiverat att behålla de bestämmelser som finns i punkt a, särskilt med tanke på sund konkurrens och egna intäkter, skall kommissionen förelägga rådet ändamålsenliga förslag som rådet skall besluta om i enlighet med tillämpliga bestämmelser i Romfördraget.

Artikel 3

Finland skall se till att alla fysiska och juridiska personer i medlemsstaterna likabehandlas på Åland.